31995D0420

DECIZIA COMISIEI

din 19 iulie 1995

de modificare a Deciziei 82/43/CEE privind constituirea Comitetului consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați

(95/420/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

întrucât îmbunătățirea constantă a condițiilor de viață și de muncă și dezvoltarea armonioasă a economiilor reprezintă obiective ale Comunității Europene;

întrucât șefii de stat și de guvern, reuniți în cadrul Consiliului European din 10 și 11 decembrie 1994 au subliniat că egalitatea șanselor pentru bărbați și femei, împreună cu lupta împotriva șomajului, constituie o sarcină primordială a Uniunii Europene și a statelor sale membre;

întrucât egalitatea între bărbați și femei este esențială pentru demnitatea umană și democrație și reprezintă un principiu fundamental al dreptului comunitar, al constituțiilor și legislațiilor statelor membre și al convențiilor internaționale și europene;

întrucât punerea în practică a principiului egalității de tratament între femei și bărbați trebuie să fie încurajată printr-o mai bună cooperare și schimburi de opinii și experiență între organele care, în statele membre, sunt însărcinate în special cu promovarea egalității șanselor, partenerii sociali și Comisie;

întrucât aplicarea integrală, inclusiv transpunerea în fapte, a celor șase directive, două recomandări și nouă rezoluții adoptate de Consiliu în domeniul șanselor egale [1] poate fi grăbită considerabil cu sprijinul organismelor naționale care au la dispoziție o rețea de informare specializată;

---

[1] Directiva 75/117/CEE a Consiliului din 10 februarie 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin (JO L 45, 19.2.1975, p. 19).
Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 39, 14.2.1976, p. 40).
Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24).
Directiva 86/378/CEE a Consiliului din 24 iulie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială (JO L 225, 12.8.1986, p. 40).
Directiva 86/613/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care exercită o activitate independentă, inclusiv agricolă, precum și protecția maternității (JO L 359, 19.12.1986, p. 56).
Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).
Rezoluția Consiliului din 12 iulie 1982 privind promovarea egalității de șanse pentru femei (JO C 186, 21.7.1982, p. 3).
Rezoluția Consiliului din 7 iunie 1984 privind acțiunea de combatere a șomajului în rândul femeilor (JO C 161, 21.6.1984, p. 4).
Rezoluția Consiliului și a miniștrilor educației reuniți în cadrul Consiliului din 3 iunie 1985 care conține un program de acțiune privind egalitatea de șanse în educație între fete și băieți (JO C 166, 5.7.1985, p. 1).
A doua rezoluție a Consiliului din 24 iulie 1986 privind promovarea egalității de șanse pentru femei (JO C 203, 12.8.1986, p. 2).
Rezoluția Consiliului din 16 decembrie 1988 privind reintegrarea și integrarea târzie a femeilor în activitatea profesională (JO C 333, 28.12.1988, p. 1).
Rezoluția Consiliului din 29 mai 1990 privind protecția demnității femeilor și bărbaților la locul de muncă (JO C 157, 27.6.1990, p. 3).
Rezoluția Consiliului din 21 mai 1991 privind al treilea program comunitar de acțiune pe termen lung privind egalitatea de șanse între femei și bărbați (1991-1995) (JO C 142, 31.5.1991, p. 1).
Rezoluția Consiliului din 22 iunie 1994 privind promovarea egalității de șanse între bărbați și femei prin măsuri ale Fondurilor structurale europene (JO C 231, 20.8.1994, p. 1).
Rezoluția Consiliului din 27 martie 1995 privind participarea echilibrată a bărbaților și femeilor la procesul decizional (JO L 168, 4.7.1995, p. 3).
Recomandarea Consiliului din 13 decembrie 1984 privind promovarea unor acțiuni pozitive în favoarea femeilor (84/635/CEE) (JO L 331, 19.12.1984, p. 34).
Recomandarea Consiliului din 31 martie 1992 privind îngrijirea copilului (92/241/CEE) (JO L 123, 8.5.1992, p. 16).

întrucât pregătirea, realizarea și monitorizarea acțiunilor Comunității îndreptate în sensul promovării egalității de șanse necesită cooperarea strânsă cu organismele specializate din statele membre și cu partenerii sociali, ceea ce face necesar un cadru instituțional în vederea consultărilor periodice cu aceste organisme;

întrucât comitetul consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, constituit prin Decizia Comisiei 82/43/CEE din 9 decembrie 1981 [1], a avut o contribuție semnificativă la eforturile Comunității în acest domeniu, în special cu privire la continuarea programelor de acțiune comunitară succesive, atât prin intermediul avizelor sale, cât și prin cooperare cu Comisia, pe bază de parteneriat;

întrucât componența și mandatul acestui Comitet trebuie să fie adaptate pentru a lua în considerare orientările actuale și perspectivele acțiunilor, în vederea promovării șanselor egale, așa cum s-a subliniat în Comunicarea Comisiei din 19 iulie 1995 privind propunerea unui nou program de acțiune pe termen mediu în acest domeniu; întrucât, în consecință, este necesar să se modifice Decizia 82/43/CEE,

DECIDE:

Articolul 1

Decizia 82/43/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolele 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 2*

(1) Comitetul sprijină Comisia în proiectarea și realizarea acțiunilor Comunității destinate promovării egalității de șanse între femei și bărbați și promovează schimburile permanente de experiență, politici și practici relevante între statele membre și diversele părți implicate.

(2) Pentru a atinge obiectivele prevăzute la alineatul (1), Comitetul:

(a) sprijină Comisia în dezvoltarea instrumentelor de monitorizare, evaluare și diseminare a rezultatelor acțiunilor întreprinse în Comunitate pentru a promova șansele egale;

(b) contribuie la aplicarea programelor de acțiune comunitare în domeniu, în special prin analizarea rezultatelor și prin propunerea de îmbunătățiri ale măsurilor luate;

(c) contribuie, prin intermediul avizelor, la elaborarea raportului anual al Comisiei privind progresele realizate în materie de egalitate a șanselor între femei și bărbați;

(d) încurajează schimburile de informații cu privire la acțiunile întreprinse la toate nivelurile, pentru a promova egalitatea de șanse și, dacă este cazul, înaintează propuneri pentru posibile acțiuni în continuarea măsurilor luate;

(e) emite avize sau adresează rapoarte Comisiei, fie la cererea acesteia, fie din proprie inițiativă, cu privire la orice problemă relevantă legată de promovarea egalității de șanse în Comunitate.

(3) Modalitățile de difuzare ale avizelor și rapoartelor Comitetului vor fi stabilite de comun acord cu Comisia. Acestea pot fi publicate sub forma unei anexe la Raportul anual al Comisiei asupra șanselor egale între bărbați și femei.

Articolul 3

(1) Comitetul este format din 40 de membri, și anume:

(a) un reprezentant pentru fiecare stat membru din partea ministerelor sau departamentelor administrației publice centrale responsabile pentru promovarea șanselor egale; reprezentantul este numit de guvernul fiecărui stat membru;

[1] JO L 20, 28.1.1982, p. 35.

(b) un reprezentant pentru fiecare stat membru din partea comitetelor sau organismelor naționale create prin act oficial, care au responsabilitate specifică pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, prin intermediul reprezentării mediilor interesate. În cazul în care într-un stat membru există mai multe comitete sau organisme care se ocupă de aceste probleme, Comisia stabilește care organism, prin obiectivele, structura, reprezentativitatea și gradul de independență, este cel mai bine calificat să fie reprezentat în Comitet. Orice țară care nu are aceste comitete este reprezentată de membrii organismelor considerate de Comisie ca îndeplinind sarcini similare; reprezentantul este numit de Comisie la propunerea comitetului sau a organismului național relevant;

(c) — cinci membri care reprezintă organizațiile patronale la nivelul Comunității;

— cinci membri care reprezintă organizațiile sindicale la nivelul Comunității.

Reprezentanții sunt numiți de Comisie la propunerea partenerilor sociali la nivelul Comunității.

(2) Doi reprezentanți ai *lobby*-ului european al femeilor participă la reuniunile Comitetului în calitate de observatori.

(3) Reprezentanții organizațiilor internaționale și profesionale și ai altor asociații, care prezintă o cerere pe deplin motivată Comisiei, pot primi statut de observator."

2. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 6*

Comitetul este condus de un președinte, ales dintre membrii săi. Mandatul său este de un an. Alegerea se face cu o majoritate de două treimi din membrii prezenți; cu toate acestea, este necesară întrunirea unui minim de voturi favorabile de jumătate din totalul voturilor exprimate.

Doi vicepreședinți sunt aleși cu aceeași majoritate și în aceleași condiții. Aceștia trebuie să țină locul președintelui în absența acestuia. Președintele și vicepreședinții trebuie să provină din state membre diferite. Aceștia formează biroul Comitetului, care se reunește înainte de fiecare reuniune a Comitetului.

Comisia organizează activitatea Comitetului în strânsă cooperare cu președintele. Proiectul de agendă pentru reuniunile Comitetului este stabilit de Comisie, în acord cu președintele. Secretariatul Comitetului este asigurat de unitatea Comisiei însărcinată cu egalitatea șanselor pentru femei și bărbați. Procesele verbale ale reuniunilor Comitetului sunt întocmite de serviciile Comisiei și prezentate Comitetului spre aprobare."

3. La articolul 8 se adaugă al treilea alineat după cum urmează:

„(3) Unul sau mai mulți membri ai Comitetului pot participa ca observatori la activitățile altor comitete consultative ale Comisiei și informează Comitetul în consecință."

4. Articolele 10 și 11 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 10*

Comitetul se reunește la sediul Comisiei la convocarea acesteia. Comitetul organizează cel puțin două reuniuni pe an.

Articolul 11

Deliberările Comitetului se referă la solicitările de aviz formulate de Comisie sau la avizele pe care Comitetul le emite din proprie inițiativă. Acestea nu sunt urmate de un vot.

În cazul în care solicită avizul Comitetului, Comisia poate stabili un termen limită în care ar trebui să fie emis avizul.

Punctele de vedere exprimate de diferitele categorii reprezentate în Comitet sunt consemnate în procesul verbal care este transmis Comisiei.

În cazul în care avizul solicitat face obiectul unui acord unanim al Comitetului, acesta întocmește concluziile comune care se anexează la procesul verbal".

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 1996.

Adoptată la Bruxelles, 19 iulie 1995.

Pentru Comisie

Pádraig FLYNN

Membru al Comisiei